

Original side 53:

Tårneå Lappmarck

Anno 1701 den 4 Februarii Hölltz Ordinarie Laga Tingh i Tårneå Lappmark, uppå Jukas Järfwi Tingzställe, medh Allmogen af Sigge- och Tingewara byar, Närwarande efterskrefne

Nämbdemän

Mikkel Amundsson i Siggewara	Henrik Eriksson ibidem
Mikkel Grelsson i Siggewara	Nils Mikkelsson ibidem
Nils Nilsson i Tingewara	Olof Henriksson ibid.
Per Andersson i Siggewara	Per Henriksson i Tingewara
Lars Olsson i Tingewara	Lars Andersson i Tingewara
Jon Mikkelsson i Siggewara	

Sådan Tinget uthlyst war, Antogz Olof Henriksson Nyman i Tingewara by till Nämbdeman, Och aflade strax sin Nämbdemans Eedh.

Där efter Opplästes och uttholkades för Lapp Allmogen, Alla dee Kongl. Maytz. Placater, Resolutioner och Förordningar, som sådan sidste Tingh, till denne domstohl Kombne ähre, eller elliest synes Angå denne Landzorten i någon mätto, som widh Lycksehle Tingh Specificerade ähro.

Kyrkowärden Nils Mikkelsson, angaf för

Original side 54:

Rätten, det een Lappe-
drängh widh Nampn Nils Larsson ifrån Tingewara by, har Söndagen näst efter Allhelgone dagh, haft uppkastellsse i Kyrkan, som han förmenar af Bränwins supande, Mårgonen tillförende;

Nils Larsson framropades, Och straxt bekiände sigh råckat i den Olyckan, som dock ey af Öfwerflödigt Bränwins supande, utan Af annan påkommande Opasslighet sigh till dragit, efter som han den Mårgonen, Allenast tillbytt sigh Bränwiin för een Reenost, utaf Brukz betienten Niclas Servio, som han doch icke Allena, utan Lappmannen Anders Mortensson, Och Henrik Pålsson i Siggewara, medh honom Oppdrucko, Förewändandes, som skulle honom esomoftast, een så swår Magawärk påkomma, Att den utan Oppkningh sigh icke stillar.

Brukzbetienten Petter Hansson, som den gången stodh brede widh Nils Larsson i Kyrkobänken, wittnade i Eedzstadh, Att utaf det som Nils uppkastade, lufftade starkt Brännewiin, Och han ey annat

kunde förstå, Ähn sådant af dess föröfwade Bränwins supande, före ähn han gick i Kyrkan tiienade;

Häredz Rätten togh Ofwanstående Sak i betänkiande, Och efter noga Öfwerwägande stadnade uti fölliande

Sentens

Alldenstund Lappmannen Nils Larsson i Tinge-

Original side 55:

wara, tillstår och bekiänner, sigh, Sundagen nästefter, sidstledne Allhelgone dagh, under Predikan haft uppkastellse i Kyrkan, hwarutaf Bränwiin starkt lufftat, Så att Brukzbetienten Petter Hansson ey kunde annat märka Och förstå, Ähn att sådant af Bränwiins supande, före ähn han gick i kyrkan förorsakades, hwarigenom han förtörnat Gud, Och förargat Församlingen; Ty i Anledningh Af Kongl. Maytz. Stadga och förbudh, om Slagzmåhl, Oliud och Förargellsse i Kyrkiorne Af den 22. December .686, dömes Nils Larsson Att böta 50 dal. Silfwermynt, Och stå uppenbara Kyrkioplicht, men som han in tet machtade betahla bötterna, Ty plichtade han därföre medh 14 dagars Fängellsse, på wattn och Brödh.

Wiidare berättade Kyrkiowärden, och Nämbedemannen Nils Mikkellsson, huruledes förledne Sommars, Ähr bortstuhlit uhr een Kista som stodh i Sacerstian 20 dlr. Kopparmynt, Kyrkiones penningar, Och låset till Kistan sönderslagit, Och emedan han hört af sin Mågh Mads Madsson, som hade Kläckaren Lars Johanssons hustru Karin Mikkelsdotter, förbrådt sin Man, det wore han een Kyrkotiuuf, lembnar Kyrkowärden Rätten att Ransaka, Om hustrun utan Orsak kunnat fällt sådanne Ord, på sin Man.

Original side 56:

Mads Andersson fram kallades, Och tillstodh sigh förledne Andrä tiidh, då han war stadder uti Kläckarens huus, här widh Marknadz Platsen, hört huruledes Man och hustrun, trätta sins emellan, Och hustrun i det samma uthbrast i dee Orden, som wore hennes Man een Kyrkotiuuf.

Oppå tillfrågan Neekade Kläckarens hustru Alldeles, sigh fällt sådanne Ord om sin Man, remonstrerandes sammanhanget sålunda, Att sådan som hon den Gången ifrån Präste Gården hemkom, derest hon förnam, att Kyrkoherden war förrester till Swapawara Koppar Grufwa sine Ämbetes bestallningar, Och Kyrkioherdens hustru, dessutan plägat henne medh färskt Öhl, så att det gådt i Hufwudet, hade hennes Man, funnit sigh däröfwer Offenderat, Att hon syntes druckin, Och henne därföre hårdeligen tilltalt, hustru Karin där-

emot i fullt sinne förkastat sin Man, det han, som icke war wärd, att föllia med Kyrkoherden till Swapawara, ey heller wärd, att bära Kyrko Nycklarna, hwilket tahl Man och hustrun skola sins emellan haft på Swänska, det Mads intet förstodh, Kläckaren Lars Johansson, besannade Och Ofwanrörde sin hustrus tahl, Och förklarade sigh i det Öfriga medh reent Samwette frii för den Giärningen.

Mads tillhöltz Eedeligen att betyga, det Kläckarens hustru, kallade sin Man

Original side 57:

Kyrkotiuft, hwilken Eedh han icke prästera Kunde, emedan han, tillika medh Lappmannen Lars Larsson Karfwa/:som jempte Mads utkommit detta tahl, om Kläckaren och hans hustru:/warit den Gången mycket druken, hwilken Lars Karfwa, för berde. Orsak, nu håller sigh undan.

Hr. Kyrkioherden Elingius och Kyrkowärden Nils Mikkellsson, berättade Oppå tillfrågan, sigh ey heller hållit Kläckaren, för den i Kyrkan begångne stölden wiidare misstänchter, Ähn Ofwanrörde Mads Andersson, Och Lars Karfwa, som förberört ähr, honom därföre i tahl Kommit.

Resolutio

Mads Andersson i Siggewara, som igenom sit Ogrundade tahl, bracht Kläckaren Lars Johansson i rychte, Att wara af sin hustru Karin Mikkelsdotter Kallat Kyrkotiuft, däraf sådan sådant tahl förorsakat, som hade han stulit dee penningar, som bortkomme uhr Kyrkan förledne Sommar, det Mads, doch nu hwarken kan påstå wara tallt, fast mindre skiedt, Och alltdy Sakfälles efter det 20. Capitl. Ting M.B. till sine 3 mrkr. Sölfwermynt för witismåhl till treskiptes, Och Kläckaren Lars Johansson, ware till sitt Ährlige nampn Oförwitt. Lappmannen Lars Larsson Karfwa, som jempte Mads, berättas

Original side 58:

hafwa bracht Kläckaren i detta tahl, och nu håller sigh undan, skall nästa Tingh derom tillswars stånda.

Lappmännen Jon Eriksson och Thomas Persson i Siggewara, Oppsade nu det lyfte, som dee Ao. 1699, den 8. Februarii, här in för Rät-ten sigh påtaga mände, för Lars Perssons Pingi i Tingewara, under handen hafwande Arf, dess framledne Sons, Per Larssons Omyndiga dotter Gunnilla tillhörigh, efter som dee förmärka, Att denne Lars Pingi, Alt mehr och mehra Af sigh kommer, Och i fattigdom råkar, förmodandes att Rätten, nu medan hos honom något fins,

låter Barna Godzet uthtaga, Nembde männen tillspordes, om Lars Pingi ähr så fattigh blefwen, Att honom ey längre Förmynderskapet må kunna Anförtros hwilka enhäueligen swarade, Att denne Lars ähr mycket Gammal, och medellös, så att dess Sonadotters Arf icke utan äfwentyr, kan honom utan Caution förtroos, hwilken han nu ey heller prästera Kan;

Fördenskull i förmågo af Kongl. Maytz. Förmyndare Ordningz 15. punct § 5, sampt 32 punctz 3 och 4 §, ehrkiennes Lars Pingi, som ey Allenast ähr öfwer sine 70 Åhr, utan och i stoor fattigdom råkat, till wiidare Förmynderskap förwalltande Otienligh, Skolandes Nembdemannen

Original side 59:

Jon Mikkellsson i Siggewara, Och Ländzmannen Per Pålsson, räknä Flickan Gunnillas Styfmorfader Per Henriksson/:som henne utan betalningh, föda och Kläda lofwat, och för heela Arfwet Solvendo pröfwes:/så många Reenar tillhanda, som Lars Pingi emottagit, sin Sons dotter tillhörigh, tillliika medh den Öfrige ägendomen, efter upprättat Inventarium 1698, Skolandes han sådan efter Protocollet af den 8 Februarii 1699 därföre richtig redo och räkenkap Giöra.

Anbelangande Lappmannens Olof Simmas i Tingewara by, Anförde beswär och Kiäremål, till sin Styfmågh Knut Mortensson i samma by, Om Arf efter dess hustru Elin Pålsson, som war denne Olof Simmas hustrus Bodil Jonsdotters, rätta och Kiötzlige dotter; Så månde Parterne således sins emellan ense blifwa, det Knut Gifwer till sin Swärmoder bemte. hustru Bodil Och dess Barn i ett för Allt, 20 str. Reenar, dels storre, dels mindre, eller Unga och Gambla tillhopa, som emellan henne Och hennes Barn deelas skall.

Bårgaren ifrån Tårneå Abraham Abrahamsson, beswärade sigh där öfwer, Att lappmannen Olof Henriksson Nyman, haar

Original side 60:

sent i Aftons försåld honom 3 stk. små Renshuder, dem han lofwat wara Gode för 1 Richzdaler, hwilka huuder wid besichtningen, funnes Alldeles Oduglige, af stora Ärr eller Gormar/:som så kallas:/framwiisandes nu berde. Skin, dem Nembdemännen besichtigade, Och af intet wärde befunden, det Nyman siälf måste tillstå;

Så emedan Olof Nyman, således befinnes såldt Ondt för godt, Och söcht att Fixera sin nästa, Ty i Kraft af det 3 Capitl. Kiöpm. B. L.L. dömes han sine huder att igentaga, Och gifwa Abraham Abra-

hamsson Richzdalern tillbaka, Och sådan för flärd böta 12 mrkr. Sölf. Mt. till treskiptes.

Kyrkowärden ifrån Öfwer Tårneå Sochn Klemet Mikkelsson, framkom och Klagade där Öfwer, Att Tre stycken Reenar, Nembl. een Laggill Ox Reen, een Ungh Ox Reen och een Way Reen eller Reenkoo, förkom för honom för 3 Åhr sådan, då han sine Reenar lembnade under wacht och förwaringh, hoos Gamel Per Påka i Siggewara, hwilkens Reenmärke, han och på Alla siina Reenar satte.

U. Per Persson Pocka, berättade och, det för honom bortkom samma Åhr 3 stk. Reenar, Af liika

Original side 61:

willkor, Och för hans Fader Gl. Per Pocka, förkom Een Reen, Alla af ett märke, hafwandes dee sådan widh Brukz Prophosens Jöns Nilssons Kåta, funnit någre Reensöhr-on, hwarpå samma märke stådt, hwilka dee till Nämbedemännen Nils Mikkelsson Och Mikkel Amundsson, såsom till ett widermähle ifrån sigh satt hafwa, som dee intygade, dässutan, ähr och funnit icke långdt ifrån Prophosens Kåtta, i een liiten bäck, nedkastade åtskillige Renshorn, som hoos Lapparne Alldrigh plägar wara brukeliget.

Nock skall Lappmannen Nils Mortenssons hustru, Margrete Nilsdotter, bekiänt för Nämbedemannen Henrik Eriksson, Att berde. hennes Man och Brukz Prophosen Jöns hafwe förberde. Reenaar stuhlit, Och deelt dee samma sins emellan, förr ähn dee blefwo dräpne, hwilket tahl Henrik Oppå tillfrågan tillstod sigh utaf Nils Mortenssons hustru hört hafwa;

Fördenskul blef Brukz Prophosen Jöns Nilsson framkallat, Och medh Alfvarsamme förmaningen tillhållen, Att Godwilligdt bekenna, om han tillhopa medh Nils Mortensson Ofwannembde Siu stycken Reenar, för 3 Åhr sådan, stuhlit eller icke; hwilken Alldeles

Original side 62:

thär till Neekade, påståendes vice versa, Att dee som honom således till Ähran Oskyldigdt Angriipit, måtte lagligen därföre plichta, Men dee däremoth förklarade sigh, honom icke tiufnaden Alldeles tillägga, utan i Anseende till Ofwanrörde skiähl, saken för Rätta till lagligh Ransakningh angifwa.

Lappmannen Nils Mortensson, blef Alltså efterfrågat, men han war denne Gången här widh Tingz Platzen icke tillstädes, ey håller Kunde Rätten Oppå fliitigh eftersökningh få honom igen, hustru Margrete Nilsdotter, ey heller så när för handen, Att hon under

Tingztiiden, framskaffas Kan, Och andre wittnen ähro till Saksens wiidare Opplysningh icke Att tillgå; Ty nödsakades Rätten, att Differera den samme till nästa Tingh, Och Länsmannen Henrik Eriksson i Siggewara, befalltes att skaffa Nils Mortensson, och hans hustru till den tiiden tillstädes. Brukz Proposen tillsades Och, Att inställa sigh den tiiden, på det ett lagliget uthslag i saaken falla må.

Original side 62:

Anno 1701 den 6 Februarii, Hölltz Ordinarie Laga Tingh uppå Enotäkis Tingzställe, medh Lappallmogen af Rånula, Peldojerfwi och Swindowara byar, Närwarande efterskrefne

Nämbdemän

Nils Mortensson Hätti Swindowara	Jon Persson i Rånula
Anders Andersson i Swandawara	Jöns Mikkellsson Kyro Peldojerf
Nils Nilsson i Swindowara	Lars Andersson i Rånula
Per Eriksson i Peldojärf	

Sädan Åtskillige Kongl. Maytz. Placater, Resolutioner och Förordningar, woro äfwen här som på dee Andre Tingzställen uppläsne:

Framträdde för Rätten Lappmannen Nils Hansson Hamma i Rånula by, Och gaf tillkiänne, huruledes een Lösker drängh, widh namn Olof Amundsson födder i samma by, har förledne höstas Michaelis tiidh, då Nils med sin hustru woro utgångne, afhänt honom uhr ett Skriin eller een låda, som stodh brede widh Kåttan, Tiio lodh Oförgylt Sillfwer, bestående uti ett spenne, Och några stycken Mallior, Hwilken tiufnad Olof, medelst Gambla

Original side 64:

Ländzmannens Henrik Persson Soros i Koute Keino Åtwarningh och inrådan, återburit, som Nils Hansson nu, doch under lagliget dömande lembnar.

Olof Amundsson tillstodh strax sigh Ofwannembde tiufnad begåt, doch föregaf, som skulle Lappmannen Anders Persson Soro i Rånula by, hoos hwilken han förledne Sommar tiente/:Och för sin Sommartienst gifwit honom een Reen:/inrådt honom, att begå den Stöllden, Och sådan befallt honom, att bära dee Stulne Pertzedlarne till sin Broder Henrik Soro, och dem föröytra, dän där icke wehlat dem emottaga, utan fölgdt honom därmedh till Ägaren, och sådant återlefwererat, denne Olof, sade och, sigh hafwa efter bende. sin husbondes, Anders Soros befallningh, förledne Sommars, stuhlit Tre stycken Reenar af Erasmun Mortensson på Wästersiidan boendes, som nu icke tillstädes war, Nock skall Anders Soro, och denne Olof, Åtta dagar därefter, stuhlit ifrån Lappmännen Hans Nilsson, och Nils Olsson Sicko 2 stycken, hwilka Alla Fem Reenar, kommit Husbonden Anders Soro till nytta och Gagn;

Anders Soro förklarade sigh där öfwer sålunda, det Olof Amundsson haar

Original side 65:

förledne Sommar icke warit till tjänst hoos honom, Och han

så mycket mindre kunnat bruka honom till att Stiähla, utan hwad han därutinnan, så i det eena som Andra refererat, wara ett Oppdichtat wärk, Soro ey heller wettat, Att Olof hafwer Stulit Silfret, före ähn Lappmannen Mads Mikkelsson i Rånula det för honom berättade.

Uppå efterfrågan wiste hwarken Nembden eller Allmogen i sanningh wittne, Om Olof hade tient hoos Anders Soro, förledne Sommar eller icke, Allenast sade Nils Hansson sigh sedt, det Olof haar haft medh sigh een Reen, enär han i höstas Gick om hans by, Men om den war wähl eller illa fången, war Nils okunnigt.

Mads Mikkelsson blef framropat och tillspord, huru som han fått wetta, Att Olof Amundsson Stuhlit Sillfret ifrån Nils Hansson, denne Gaf till swars, Att Olof som uti sidstledne Septembris Månad, kommit uti hans Kåtta, Och upptagit een Kortleek uhr een sin pungh, Och med samma haar någre Silfwer Mallior utfallit, där Af Olof gifwit honom 3 stycken, Men som han kunde märka och förstå, Att desse Mallior ey wore wähl fångne, Uppenbarade

Original side 66:

han det strax för Ländzmannen Guttorm Jonsson, Och Anders Soro, så wäl som flere, sådan wähl fått wettskap där af. Mads Mikkelsson refererade därhoos, sigh förnummit, huruledes Henrik Persson Soro, /:som icke Ähr här widh Tingz Platzen tillstädes eller Afhöras Kan:/har i förstonne, enär Olof Kom med Silfret, Gifwit honom därföre Tre stycken Reenar, Men sådan han fick höra, det Olof hade Silfret Stulit, haar han fordrat tillbaka sine Reenar, Och som Olof då Alleredan hade förtärt een Reen däraf, har han måst gifwa Henrik een af sine Arfz Reenar, den där sådan fölgdt medh Olof till Nils Hansson, Och Silfweret honom tillbaka lefwererat, som Nils och besannade.

Olof påstodh ändå sin förra utsaga, Om den begångne Stölden, så hoos den eena som den Andra, Och att Hans Nilsson, skall siälf wetta intyga, Att Anders Soro, warit medh honom däruti Intereserat, den han och Oppwist huudarna, och där Reenarna woro Slachtade, Sammaledes skall och Anders Soro sienstepiigor, Margrete Thomasdotter, Sigrid och Gunnilla Andersdöttrar wettat däraf.

Men Hans Nilsson uppå tillfrågan swarade, det hade fuller Olof

Original side 67:

Amundsson sagdt för honom, Att Anders Soro hade Stulit Reenarne, Och hade honom Afsiides i Skougen, där som två eller Tre Renshuudar hängde, hwarest han och Skinnet af sin Reen igenfinna skulle, doch fan sigh af honom så wiida Fixerat, som han widh efterseendet intet skinn däraf igenkiänna, eller sigh tillägna Kunde, Oansedt han förstod, Att sådant war stulit Godz, Men Anten

Olof Stulit Allena, eller haft Anders med sigh, war honom Okunnigdt, dee påberopade 3ne Tienstepiigorne, som icke Ähro förhanden skall Länsmanen till i Mårgon will Gudh igenskaffa.

Alldenstundh Länsmanen i Peldojerf Nils Persson, har förledne höstas Michaelis tiidh. 1mo: på een Aflägze Ort i Skougen, slachtat een ungh Reen, eller Reenkalf, af 2 daler Kopparmyntz wärde, Lappmanen Per Amundsson i samma by tillhörigh, uppå hwilken Giärningh Lappen Per Jönsson,/:efter Aflagd wittnes Eedh:/intygade sigh hafwa honom funnit, Men 2de: Nils icke uppenbarat sigh någon främmande Reen Slachtat, utan 3de: Skurit Örorne, hwar på Ägarens märke stådt, ifrån Skinnet. 4de: förtärt Kiöttet af samma Reen,

Original side 68:

då han reste efter sine Achier Opp i Fiället, utan att han läth Ägaren eller någon Annan där af wetta, förr ähn Allt sådant elliest blef uppenbarat.

Ty kunde Häradz Rätten Nils Perssons föregifwande, som hade berde. Reen warit Siuk, Och han honom för den Orsaken Slachtat, för intet wärde Ansee, Utan efter .653 Åhrs Strafsordningh 3 § dömer honom att böta Tredubbelt Nembl. 6 dlr. Koppr. Mt. eller 2 dlr. Sölfwermynt till Treskiptes, för samma snatterii, Och sådan undergå Absolution i Sacherstian, efter Kongl. Maytz. Resolution af den 20 May 1699.

Lappdrängen Hans Andersson i Swindowara, som in för Rätten tillstår sigh Thomassmesso tiiden 1699, belägrat Ingrid Olofsdotter i samma by, den tiiden dee bäggie wore till Tienst, hoos Bonden Nils Nilsson i samma By, Och han icke kunde Öfwertalas till Att byggia Ächtenskap medh henne, Ty i Anledning af Kongl. Maytz. Resolution, Och Höglöfl. Kongl. Håf Rättens Notification, Af den 3 Januarii 1694, Sakfälles Hans Andersson, till 10 dlr. Sölf. Mt. och Konan Ingrid till 5 dlr. Skollandes dee och bäggia undergå Uppenbara Kyrkioplicht efter Kyrkolagens 9 Capit. och 4 §, desse bægge

Original side 69:

hade intet betalae Bötterne medh, utan plichtade därföre medh Kroppen, Hans Andersson, skall Gifwa till Kånan för Barnsens Oppföde 5 dlr. Koppr. Mt. Åhrligen, Hwartill tages först den Way Reenen, som Ähr hoos Olof Henriksson Nicka i Swindowara, Och sådan där Barnet längre lefwer, innehåller Nämbedemannen Nils Nilsson, Af hans löhn Åhrligen 5 dlr., så längie han hoos honom tiänar, efter som Hans, dess utan, Allzintet hafwer thär till uthwän-

brede widh Lappmannens Nils Hanssons i Råunula by Kotta Och honom tillhörigdt, Noch utaf Erasmun Mortensson på Wästersiidan 3ne stycken Ox Reenar för 24 dlr., Af Nils Olsson Sicko Een Reen, Och Af Hans Nilsson Ett stycke Dito, bäggie för 16 dlr., som gör tillhopa een Summa af Sextio Femb dlr. Koppr. Mt.

Fördenskull i Anledning Af 1653 Åhrs Strafsordning 3 §, dömes Olof Amundsson, Att lefwerera Målsäganden tillbaka, hwad för een eller annan af Stölden Kan återstå, Och sådan bötha Treedubbelt emot heele Summan, som blifwer 65 dlr. Silfwermynt, eller 195 dlr. Koppr. Mt. till Treskiftes, Och sådan efter Kongl. Maytz. Resolution, Af den 17 December 1697 § 8, stå uppenbara Kyrkoplicht.

Denne Olof Amundsson, hade intet betahla

Original side 72:

Bötherna medh, utan plichtade medh Gatulopp, Men: Anbelangande Anders Persson Soro, som Olof Amundsson föregifwer, dells hafwa inrådd sigh, att begå Ofwanstående Stölld, deels och med honom däruti warit Interesserat; Så emedan Häredz Rätten, inge wiidare skiähl därom inhämpta Kan, Ähn denne Olofs blåtta utsago, hwilken Rätten, så mycket mindre, för fullt bewiis ansee kunde, som han welat sin tahlan medh Åtskillige wittnen bestyrkia, som han doch icke Gittat, Ty i förmågo Af det bekanta Ordspråket, När åklågaren inte Kan bewiisa, Så ähr Swaranden frii, sampt Domare reglornes 26 §, blifwer Anders Persson Soro för denne Olof Amundssons, honom påbördade beskyllningh, till dess han medh starkare skiähl Öfwertygat warder, befriiat, doch åligger honom att skaffa bewiis, huruledes han på Wästersiidan sigh förehullit, efter som Spargeras, Att han där sammastädes försåld Sillfwer, utaf det som för hans Faderbroder Jon Persson, bortstuhlit ähr, Och han dessutan skall därå Ortan hafwa ett slätt rychte om sigh, Och sådant sigh till bättre uhrsecht widh nästa Tingh framwiisa.

Erik Gunnarssons i Närje, hustru Elin Larsdotter, Kom för Rätten, Och Gaf tillkienna, huruledes hennes Moders Syster Margit Andersdotter, snart för ett Åhr sådan, ähr Barnlöös med döden Afgången, Men hennes Qwarlembnade Man, Anders Thomasson här i Rånula by, uppå Anfordran, ey wehlat tillställa henne dess andeel där af;

Ty wart Anders Thomasson framkallat, den där Gaf tillswars, som skulle bemte. hans hustru, näst för sin dödh testamenterat, Och upplåtit All sin Egendom, under 2ne sine Syskons Mortens Fyra och Kirstins twenne Barn, hwilka, doch i synnerhet Kirstins döttrar, Brita och Kirstin Nilsdöttrar, henne under dess Ållderdoms bråkligheter skiött och förestådt, utan någon wedergiällningh, i hwilketz Anseende, Anders icke kunnat lembna något till den eena

eller Andra, Af sin hustrus Erfvingar, förr ähn lagliget sluuth faller, hwilken som thärtill berättigast wara må.

Oppå efterfrågan, hwilken som intyga Gitter, det Anders Thomassons hustru, något testamente upprättat, Framkom Capellanen hr. Olof Sirma, som intygade, Att Ao. 1700, Strax efter Nyårs tiiden, blef han kallat till bemte. Hustru Margit Andersdotter, Att Communicera henne, som då Siuker lågh, med Herrans Högwärdige Nattwerd, hafwandes hon dock först

Original side 74:

sagdt sin yttersta willia wara, det skulle hennes Bröders Morten Anderssons, Och Syster Kirstin Andersdotters Barn, som henne All tienst bewist i henne Siuk- och Ållderdom, efter hennes dödh Åtniuta dess ringa Ägendom, utan att dee skulle Gifwa något däraf till Brodren Amund eller Systran Kirstin, Men Anten hennes Syster Margitz/:som i Närje död ähr:/dotter Ofwanbemte. Elin Larsdotter, skulle niuta någon deel där-af, eller ey, har icke warit förordat af Anders Thomassons hustru Margit Andersdotter, Oppå denne berättelsse tillbödh hr. Olof sin liiflige Eed, Att Afläggia, Men hustru Elin sade sigh dess utan wäl troo hans intygande;

Så ehuruwäl denne Margit Andersdotters Ägendom, består Allenast af Aflinge och Lösöron, Om hwilken hon i Anledningh af testamentz Ordningens 1 §, Daterat d. 3 July 1686, samt 9 Capit. Jorda B. L.L. synes Kunnat Äga een frii Disposition, Spordes liikwäl Parterne, Om icke dee, förähn Rätten sigh wiidare ytrar, som slächt och wänner till någon wänligh Composition, sigh härom utlåta willia;

Alltså efter Åtskillige Discursur, beslötz som föllier, Nembl. Att Anders Thomasson i Rånulla, liikmätigdt det 17 Capit. Gifft M.B. L.L. Aftager först ex Substantia indevisa, eller Af Oskifto boo, Sängh sina the bästa,

Original side 75:

sin Bästa Åke Reen, medh dess tillhörige redskap, Och Kläder the honom skurne ähro, medh dee där widh fastsömade Silfwer Mallior, Om han dem Ägor, Sädan skiftes Ägendomen, eller Allt det in bonis finnes Kan, således, att Anders Thomasson, bekommer Twådeelarne, Och dess hustrus Erfvingar Trediedelen, utaf hwilken, Morten Anderssons Fyra str. Barn, Thomas, Margrete, Elin och Brita niuta halfparten, wälförståendes Broder Twå lutt, Och hwar Syster däremot Tretungh, efter det 1 Capit. Erfda B. L.L., den Andra halfparten däraf, deela Anders Thomassons framledne hustrus 2ne Systars Brita och Margrete Andersdöttrar 3ne Barn i Anseende till det upprättade testamentet, Och efter den nu ingångne friiwillelige Förliikningen således, Att Briita Andersdotters 2ne döttrar wid namn Brita och Kirstin,

bekomma liika medh Margretes ena dotter Elin Larsdotter, Kunnandes dess Erfwingar för större richtighet skull, till detta Arfskifte adiungera sikh någre Opartiske Män, som bäggie säya jaa wider, eller blifwa ense om.

Emedan Lars Andersson Rapsack uthi Rånulla by, bewiste sikh hafwa försträcht Per

Original side 76:

Eriksson Kuttain i Sundawara 1 td. miöhl för 2 dlr. 1/2 td. Salt för 1 dlr. sampt 15 öre penningar, som giör tillhopa 3 dal. 15 öre Koppr. Mt., Men ey mehra där på bekommit ähn 5 mrkr. Tiära för 15 öre, Ty skall Per Kuttain dee öfrige 3 dlr. Gienast betahla.

Alldenstundh Lars Andersson Markatt i Sundowara, högeligen beklagar, det några Bönder widh namn Henrik Larsson, Jöns Eriksson och Knut Eriksson ifrån Turtula by, Och Öfwer Tårneå Sochn, tillfoga honom stort präjuditz och intrångh med Fiskande uti Träsket Paitas Jerfwi, som ligger 5 Miiler innom Lappmarkz Råå, Och af Allder liidt under hans Skattland.

Ty blefwo förbende. Bönder här medh förbudne och åtwarnade, widh hwar sine 40 mrkr. Sölfwermyntz Straff, Och förlust Af Erfwode sine, Att hädan efter medh fliit åwärkan afstå, till dess dee wederbörligen hafwa bewist sikh någon rättigheet uti samma Fiske-träsk Äga, Kunnandes, uppå Annor händelsse, Lars Andersson, till wider mähle, taga utaf dem, hwad han Öfwerkommer till wiidare lagliget utslagh.

Original side 77:

Nils Nilsson i Karetzwando, framwiste een testamentz Skrift, uppättat den 24 Januarii 1686, emellan honom och hans hustru Margrete Thomasdatter, hwaruti dee beggie Giort een sådan afhandling sins emellan, Att hwilken dera af dem, som den Andra Öfwerlefwer, skall niuta all deres Ägendom, utan dee Andre Erfwingarnes Åtahl, hwilket reciprocé testamente, Häradz Rätten den 26. Jan. 1698 medh Laga domb Confirmerat, Men Nils Nilsson till mehra Kraft, begiärar inprotocollerat worda, hwilket och utan någons Klander skiedde, Och honom detta till ytterligare bewiis således meddelas.